

„Самураји“, Луи Стоуел

У књизи је описан живот ратника који су се звали самураји. Они су живели у Јапану. Појавили су се пре више од хиљаду година. Самураји су изгледали моћно. Имали су маске које су биле застрашујуће. Носили су лукове, стреле и мачеве. Били су богати. Они нису били размажени, већ послушни и одани. Желели су да буду најјачи и да освоје што више земље. Поделили су се у групе. Морали су да брину више за господара, него за своју породицу. Када их непријатељ зароби, сами себе су убијали. То се звало сепуку. Они су учили да се боре мачем и били су веома спретни. Гађали су стрелом, чак и док су јахали коња. Када су постали прави ратници, бријали су чело. Тада су добијали и ново име. Добар самурај је морао и да лепо чита и пише.

Најмоћнији кланови су били Таира и Минамото. Клан Таира је на почетку био јачи. У једној борби на мору, клан Минамото је победио. У клану Таира је био издајник, па су сви бежали и скакали у воду. Скочио је и млад цар са својом баком. Вођа клана Минамото је био љубоморан на свог млађег брата. Наредио је да га убију, јер се борио боље од њега. После тога је постао први шогун. То је значило да он влада свим самурајима.

Касније су Монголи и Корејци напали Јапан. Дошли су бродовима. Јапанци су победили, јер су имали много среће. Дунуо је тајфун који је уништио непријатеља. Дали су му име Камиказе. И после тога самураји су ратовали. Нинџе су учествовале у тајним нападима. Они су били обучени у црна одела и добро су се шуњали. Када је један шогун постао много моћан, самураји су престали да се боре. Онда су писали књиге. Самураји данас више не постоје.

Мени се свиђа како су самураји били храбри и како се нису плашили ничега. Волим и да гледам филмове како се они боре. Мислим да они никада неће бити заборављени.

